

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 365: Bắt Buộc Phải Chân Thật Làm Được Đúng Như Pháp, Mới Gọi Là Hành

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 030)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Bắt buộc phải chân thật làm được đúng như pháp, mới gọi là hành.
】**

Điểm mấu chốt của câu nói này nằm ở chỗ “như pháp”, cũng giống như những lý luận và phương pháp mà Đức Phật đã giảng trong kinh, chúng ta phải áp dụng và làm được ngay trong cuộc sống thường ngày. Ví dụ rõ ràng nhất, Phật dạy chúng ta “vô trụ”, chúng ta phải làm cho bằng được. “Vô trụ” là gì? Chính là buông xả, đem vô vàn những vọng tưởng, phiền não, tập khí, ưu lo, vướng bận trong tâm chúng ta buông xả cho bằng hết, vô trụ, khôi phục lại tâm địa thanh tịnh; những thứ lặt vặt, lộn xộn trong tâm này buông xuống hết thảy, thì tâm thanh tịnh liền hiện tiền. Tâm thanh tịnh là chân tâm, cái tâm mà xen tạp vọng tưởng, tạp niệm thì gọi là vọng tâm, cho nên vọng tâm thực chất vẫn là chân tâm [khởi dụng], chỉ là chân tâm [hiện đang bất giác] bị xen tạp một vài vọng niệm mà thôi. Kinh Hoa Nghiêm có nói đến “vọng tưởng, chấp trước”, đem tất cả mọi sự xen tạp phân loại ra, thì có thể nói chung quy cũng không ngoài hai loại lớn này. Hai loại lớn này chính là “Nhị chương” mà trong Phật pháp thường nói: vọng tưởng là Sở tri chương, chấp trước là Phiền não chương, tóm lại không ngoài hai loại lớn này. Buông xả cho bằng hết, chân tâm hiện tiền, bản tánh hiện tiền, bản tánh chính là chân tâm, chân tâm chính là bản tánh. Vì sao lại dùng hai danh từ? Một cái là nói về “Thể”, một cái là nói về “Dụng”; nói “Tánh” đa phần là nói về Thể, nói “Tâm” đa phần là nói về Tác dụng. Nói cho cùng, đây vốn là một việc, chứ không phải hai việc khác nhau.

Đây chính là lý do vì sao phải “vô trụ”, nhất định phải làm cho được vô trụ. Có một số đồng tu nói với tôi: “Thưa Sư phụ, con buông không xuống!”. Buông không xuống, buông không xuống thì cũng phải buông xuống. Vì sao vậy?

Buông không xuống thì chính là tiếp tục trôi lăn trong lục đạo luân hồi. Lục đạo luân hồi từ đâu mà ra? Tôi đã giảng trong kinh rất nhiều lần rồi, lục đạo luân hồi từ “chấp trước” mà ra, quý vị có chấp trước thì sẽ có lục đạo. Thập pháp giới là từ “vọng tưởng” mà ra, quý vị có vọng tưởng thì sẽ có Thập pháp giới. Vọng tưởng và chấp trước đều không còn nữa, thì chẳng những lục đạo không còn, mà Thập pháp giới cũng chẳng còn. Thập pháp giới không còn nữa, hiển hiện ra ở trước mắt chính là Nhất chân pháp giới. Chư vị cần phải biết, Thập pháp giới không phải là thật, mà cũng là vọng. Vượt lên trên Thập pháp giới mới gọi là Nhất chân pháp giới, chư Phật và các bậc Đại Bồ Tát an trụ ở Nhất chân pháp giới, chứ không ở trong Thập pháp giới. Vị Phật ở trong Thập pháp giới chưa phải là rốt ráo, Phật ở Nhất chân pháp giới mới thực sự là cứu cánh, điều này chúng ta bắt buộc phải biết rõ. Hiểu được thấu đáo tình trạng này, quý vị sẽ biết được rằng thật sự phải buông xả, nếu không buông xả thì thiệt thòi quá lớn rồi. Vô lượng kiếp đến nay trôi lăn trong sinh tử luân hồi khổ sở như vậy, nguyên nhân do đâu? Chính là do vọng tưởng, chấp trước buông không xuống. Ai bắt quý vị phải chịu khổ? Chẳng có ai bắt cả, là do tự làm tự chịu. “Tự làm” chính là vọng tưởng, chấp trước, là do chính quý vị đang tạo tác, cho nên mới có lục đạo, có Thập pháp giới, bấy nhiêu đó cũng đủ cho quý vị chịu đựng rồi! Sự việc vốn dĩ là như vậy đó. Đức Phật trong kinh Kim Cang Bát Nhã đã đưa ra lời khuyên cáo chân thành cho chúng ta, Ngài giảng vô cùng rõ ràng, vô cùng rành mạch; Tôn giả Tu Bồ Đề vừa nghe liền hiểu được ngay, lập tức muốn thực hành, cho nên mới thưa thỉnh tên kinh. Nhất định phải chân thật làm được đúng như pháp việc “vô trụ sinh tâm”. Sinh tâm gì? Là tâm vô điều kiện phục vụ cho tất cả chúng sinh, phải sinh ra cái tâm này; không thể có điều kiện, có điều kiện là không được, phải hoàn toàn vô điều kiện. Có điều kiện thì sao? Thế thì lại là “có trụ” rồi, vô điều kiện chính là “vô trụ”. Dốc hết tâm hết sức giúp đỡ tất cả chúng sinh, phục vụ xã hội, phục vụ quần chúng, may mắn không có điều kiện gì, cứ tận tâm tận lực mà làm. Bất luận quý vị làm công việc ở ngành nghề nào, ngành nghề đó của quý vị đều là đang giúp đỡ xã hội, đều là giúp đỡ đông đảo quần chúng. Thiện Tài Đồng Tử đi tham học năm mươi ba vị thiện tri thức trong kinh Hoa Nghiêm, năm mươi ba vị Pháp thân Đại sĩ đó, các Ngài thị hiện ở mọi ngành mọi nghề, nam nữ già trẻ, các Ngài tu pháp môn gì? Đều là tu “Ứng vô sở trụ nhi sinh kỳ tâm”, làm ra tám gương để cho chúng ta xem. Bất kỳ một phương thức sinh hoạt nào, bất kỳ một ngành nghề nào, cũng đều là Bồ Tát đạo, đều là Bồ Tát hạnh, đều có thể siêu phàm nhập thánh, chỉ cần quý vị hiểu được nguyên tắc này, “vô trụ sinh tâm”, như vậy là được rồi.

